

N:o 16.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 4 April 1883.

— — — — Andra Kammaren den 4 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, om kungörande af tiden för
allmänna tingssammanträden.*

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 7.)

Till Konungen.

Det torde icke kunna förnekas, att i domsagor, bestående af två tingslag, den på grund af 1872 års förordning införda tingsordning med allmänna sammanträden kan hos den rättsökande allmänheten, särskildt hos de personer, som, utan att vara i orten boende, der dock hafva några rättsangelägenheter att bevaka, vålla ovisshet om rätta tings-
tiderna, i det att dessa bero derpå, uti hvilket af de tvenne tingslagen tingen först börja, och underrättelse härom endast en gång för alla kungjorts. Erforderligt torde då ock vara, att, äfven beträffande nu omförmälda domsagor, tingstiderna blifva på samma sätt kungjorda, som uti domsagor, i hvilka den äldre tingsordningen är gällande.

Beträffande dessa senare domsagor iakttages, att tingstiderna blifva efter anmälan af domhafvanden kungjorda af Hofrätterna genom deras vederbörande advokatfiskalsembeten i Post- och Inrikes Tidningar samt af Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i länskungörelserna. Det skulle naturligtvis lända till allmänhetens, särdeles den utom domsagan boendes, bekvämlighet, om dessa kungörelser omfattade alla domsagor i riket, således äfven dem, som bestå af endast ett eller två tingslag,

emedan allmänheten, äfven om den icke saknar kännedom om de för sistnämnda domsagor i lagen bestämda tingsterminer, dock icke alltid så lätt kan erhålla upplysning om domsagornas sammansättning och den på ett särskildt för längre tid tillbaka meddeladt hofrättsbeslut beroende tiden för tingens hållande i det ena eller andra tingslaget, helst förhållandena härutinnan understundom förändras. Då tingens kungörande i de af ett eller två tingslag bestående domsagor icke lärer tillskynda domhafvandena i dessa domsagor större besvär än det, som föranledes af kungörandet af tingen i de domsagor, som bestå af flere tingslag, men obestriddigen skulle för en mängd rättsökande medföra afsevärda fördelar, anser Riksdagen en för alla domsagor likartad lagstiftning i detta afseende vara behöflig.

Slutligen och då det ingalunda af alla domhafvande iakttages att i tingslagets kyrkor kungöra tiden för afslutande af ting, men sådant kungörande ur flere synpunkter synes önskvärdt, torde föreskrift härom böra meddelas, ehuru härvid någon bestämd tid före afslutandet, inom hvilken tid kungörandet bör ske, icke synes lämpligen kunna föreskrivas.

På grund af hvad sålunda anförts, och då en utsträckt tillämpning af stadgande i allmän lag icke torde böra ifrågakomma annat än i den ordning, 87 § Regeringsformen angifver, får Riksdagen, hos hvilken framställning i ämnet skett, hos Eders Kongl. Maj:t anhålla, det Eders Kongl. Maj:t ville låta utarbета och Riksdagen förelägga förslag till lagbestämmelser, hvarigenom förklaras

ej mindre, att hvad lag och författning innehålla om häradshöfdings skyldighet att i tingslagets kyrkor kungöra dagen för början af ting, till hvilkas hållande han sjelf utsätter tid, samt derom underrätta hofrätt och Konungens Befallningshafvande, må förklaras gällande äfven i afseende å tingssammanträden i domsagor, der ting hållas enligt förordningen den 17 Maj 1872;

än äfven att, beträffande samtliga domsagor, tiden för afslutande af ting, der afslutandet till särskild dag utsättes, skall genom vederbörande domhafvandes försorg förut kungöras i tingslagets kyrkor.

Med undersätlig vördnad:

o. s. v.:

Stockholm den 4 April 1883.